

Cesty do nadějí

Vojta Kidák Tomáško

1. Jako by najednou zničehonic od lesa zavoněl dým
ze suchých větví a březový kůry, a kdo týrá struny, co vím,
je podivná doba a podivný čas, najednou už není kdy
na dobrý slovo a náramek z trávy, jen blázni se ženou za nad
ějí.

R: Vrátit ten svět a nekončící indiánský léto,
vrátit ten svět bobříků a týpí na loukách,
vrátit ten svět, kde ti holky hlavu v trávě spletou
a nad ránem je vítr rozfouká.

2. Už se mi zdává co druhou noc, že někde někomu scházím,
někomu málo a jinému moc, jak písničky, co sem-tam házím,
je podivná doba, podivný čas, ale tam za kolejí
jsou ještě cesty tenký jak vlas, cesty, co vedou do nadějí.

R: + a nad ránem je vítr rozfouká ...